

[Martin Glerup]

kerne skal efter Socialdemokratiets opfattelse fortsat være spredt over hele landet, så også folk i de tyndere befolkede områder har mulighed for at købe medicin i nærheden af deres bopæl. Den eneste mulighed for, at det kan realiseres, er, at der er ensartede priser på samme medicin landet over, og at udligningsordningen på apoteksområdet fortsætter.

Med lovforslaget ophæves de bestemmelser i apotekerloven, som begrænser den enkelte amtskommunes mulighed for at oprette sygehusapotek og sygehusapoteksfilialer. På den måde kan amterne skræddersy medicinleverancen og således sikre sig den mest rationelle lægemiddelanvendelse.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Det her er jo et lovforslag, som allerede den tidligere regering havde under forberedelse, så en række af de initiativer, der ligger i lovforslaget, synes vi derfor er udmærkede.

De ændringer, der er foreslået vedrørende apoteksstrukturen, således at man nemmere kan nedlægge apoteker i områder, hvor befolkningsunderlaget er ændret væsentligt, kan vi tilslutte os.

Vi får også med lovforslaget en klar afgrænsning af, hvad apotekerne skal, hvad de derudover må, og hvad de ikke må. Her kommer det også ind, at det ikke længere vil være en pligt for apotekerne at fremstille magistrelle lægemidler, men en pligt for dem at kunne fremskaffe disse.

Vi kan naturligvis også tilslutte os ophøret af den statslige pensionsordning for apotekere, således at denne gruppe ligestilles med andre selvstændige erhvervsdrivende.

Så har den nye minister medtaget et forslag om sygehusapotekerne. Det er vi oprigtig talt meget lidt positive over for. Vi mener ikke, at der skal være videre adgang til at oprette disse offentlige apoteker for skatteborgernes penge, end der er i dag, og vi mener, det er konkurrenceforvridende over for det private.

Et andet tema, som ministeren har pillet ud, er temaet om nu at skabe større konkurrence på hele dette område. Der gælder et apoteksforbehold, således at håndkøbsmidler ikke må sælges af andre end apoteker. Vi finder faktisk, at tiden er inde til her at få en delvis ændring, således at også andre kan sælge håndkøbsmid-

ler. Men jeg vil dog gerne her understrege, at der naturligvis skal være et sikkerhedshensyn, sådan at ikke enhver kan gå ind og forhandle disse lægemidler, uden at der er en vis kontrol og på forhånd er fastsat en række regler, som skal overholdes. Naturligvis skal der også her være sikkerhedsmæssige regler.

Vi finder, at en delvis ophævelse af monopollet her vil gøre det lettere for forbrugerne at få adgang til håndkøbsmidler, og det vil faktisk også øge konkurrencen her med henblik på at få sænket priserne. Det synes vi ville være vældig fornuftigt at gøre.

Så har jeg forstået nogle bemærkninger i lovforslaget sådan, at ministeren er sindet at få genvurderet, efter hvilke principper apotekernes avance skal fastsættes. Jeg mener faktisk også, der er grund til nu at vurdere, om den procentvise avance af indkøbsprisen i virkeligheden er den rette form. Som jeg ser det, er det i hvert fald ikke et incitamentskabende moment for apotekerne, at avancen er helt uafhængig af, hvilken indsats de – i bred forstand – yder.

Vi har en lang række afklarende spørgsmål, vi må have stillet i Sundhedsudvalget, så vi må vende tilbage til sagen.

Mariann Fischer Boel (V):

Lige så længe jeg har været medlem af Folketinget – og sikkert også meget længere – har der været arbejdet med ændring af apotekerloven. Den mappe, jeg har i mit hængeskab med bilag om apoteker, er blevet stor og u håndterlig, og bl.a. fylder de fem forskellige modeller for fremtidens apotekervæsen, betænkninger og rapporter utrolig meget i denne mappe.

Lige inden den tidligere VK-regering måtte gå af, præsenterede den tidligere sundhedsminister et udspil om lovændringer på apotekerområdet, og lige siden har vi så ventet på den nuværende sundhedsministers version af loven om apoteksvirksomhed. Men med spænding? Det er nok så meget sagt. Og det blev stort set som forventet.

Der er ikke blevet noget som helst tilbage af liberaliseringsbestrebelse, og når man anvender ordene forenkling og modernisering i de almindelige bemærkninger i forslaget, så vil jeg nærmest kalde det falsk varebetegnelse. En revision havde måske endda været et rigeligt dækkende ord, for jeg mener rent faktisk ikke,